

תיכאורות, יוצא קזנובה של פליני למסך

סימנון, אבי המפקח מגרה, בראיון מורחב שהתפרסם בשבועון 'לאקספרס'. מול התלה-בותו של סימנון, ביקורתיהם של כמה מ'בני-ארצו של פליני, שהעזו לראשונה לתקוף אותו חזיתית על מלאכותיות, על אחיות-עיניים ובריחה מן המציאות. זאת, בהיבט שהעיתונות השמאלנית, שבשנים האחרונות גילתה יחס עויין להתעלמותו של הבמאי מן הפוליטיקה, חזרה בה והפכה מתפעלת.

"אותי מעניינת רק ביקורת משבחות". משיב פליני כששואלים לדעתו על הדבר רים הנכתבים עליו. התשובה המבודחת מסתירה בחובה תכונה עמוקה ואופיינית בהרבה מכפי שניתן להבחין ברגע הראשון. כי פליני, זה שהחל את דרכו כתלי-מיד של הזרם הניאו-ריאליסטי וצילם ברי-חובות איטליה סיפורים מציאותיים על

רדפורד יופיע בתפקיד ראשי. אבל לכך כבר לא היה פליני מוכן להסכים בשום אופן. די לו במיתוס אחד, מלפני מאתיים שנה, אין לו צורך בעוד אחד. מתוצרת ימינו.

לפני יותר משלוש שנים החלו ההכנות לסרט. ההפקה לוותה בהרפתקות מכל-הי-סוגים, כאילו הגורל עצמו ביקש לעזור לפליני ולמנוע ממנו את השלמת הסרט על "קזנובה הארוך הזה". המפיקים המ-יואשים התחלפו למראה תחזיות התקציב, גלגלים ראשונים שצולמו נגנבו על-ידי חוטנים שביקשו תמורתם ממון רב, תק-ציב ההפקה עלה בינתיים שוב, והמפיק אלברטו גרימלדי בלם אותה. לפני שנה, למשך חודשים, אילי כדי להפחיד את פליני, אלא שזה, במקום לדאוג ולהתרכו, התנהג כתלמיד שמוריו שובתים. עליו

ויברטור

רמאים ובטלנים קטנים, מסתגר והולך בתוך עולמו הפנימי. מ"מראה מול פני המציאות" כפי שהתיימרו הניאו-ריאליסטים להיות, הוא הפך "אמן המצייר בעזרת התאורה". בכל אחד מסרטיו האחרונים הפחית את אורך הסצנות שצולמו מהוץ לאולפן, עד שבקזנובה לא נותרה אפילו סצנה אחת כזאת. "לתיפאורות יש ערך פסיכולוגי בלבד" מציין פליני. הפסיכולוגיה היא זו של פליני, שניגש לנושא בזעם גלוי על עצמו, על שהפיל עצמו במלכודת של קזנובה, ועל קזנובה, "הפיקסן העלוב והריקני

וטובילב דיבר על אפשרות הכנת תוכי-נית בת 10 שנים בשם המסע של ג'ובאני מאסטורונה, שכתב בזמנו עם הסופר המנוח דינו בוזאטי.

לבסוף, אחרי שלוש שנים, יותר מ-שמונה מיליון דולאר, בניית 60 תיפאורות שונות שמילאו שבעה מאולפני צינה צייטה, והעסיקו צוות של 170 איש, יצא קזנובה של פליני לאור, ובקרוב יוצג בישראל. ומה שיצא, השאיר את הצופים פעורייפה.

"האם אתה מודע לעובדה שזהו סירטך הטוב ביותר?" שאל אותו הסופר ג'ורג'

גולייית ממין נקבה

בסרטי, השחקנית סנדי אלן, היא מבטאת את פחדו הנורא של פליני מן המין הנגדי, ומהווה מעין סמל של כוח ועוצמה המאיים על הגברים באובדן אונם לנצח.

פיקטיבי להכנת סרט. הוא התכוון להצי-ביר את מרכז פעולותיו לארצות-הברית, והיה זקוק לכרטיס-כניסה מכובד שם. מי אחר שהתעקש שאציין שם כלשהו לסרט שכביכול התחייבתי לעשות, עבורו, נהגתי כמו בעבר כאשר עמדתי במצבים דומים: זרקתי לו את השם, קזנובה. מי עולם לא קראתי את זיכרונותיו של ה-מאהב המפורסם, אבל גם את סאטיריקון לא קראתי כאשר חתמתי על החוזה ורק לאחר-מכן, כשעיינתי בפטרוניוס, הופתעתי ל-טובה ורוחקתי על-ידי הכתוב. קיוויתי שאותו הדבר יקרה גם עם קזנובה. לכן, אחרי שגמרתי את אמרורד נטלתי את שמונה כרכי הזיכרונות והתכונתי לפרוע את השטר.

מאותו רגע ואילך, החלה אצל פליני התחושה הקפאית. "איוה אסון, הויכ-רונות הללו הרי זה לא יותר ממדרין סלפונים של המאה ה-18. ספר-שיאים כתוב ביובש וללא כל להט, המציין בדקי-דקנות סטאטיסטית כל אחד ממיבצעי המי-חבר, עם נטייה ברורה לעבר ההגזמה. זה עורר בי מבוכה, אדישות ואפילו געלי-נפש."

לא רוצה את רדפורד

א כה, כמו הגיבור של קאפקא, הוא נלכד בפח שטמן לעצמו. צחוק הגורל הוא, שמן הרגע שבו הופצה הש-מועה על הסרט, לא היה מפיץ בעולם שלא רצה להיות שותף בקזנובה של פליני. הוא נאנח, וכדי להבטיח את בני-לאומיותו של הסרט אף לחצו עליו עד שהסכים לביים אותו באנגלית, שפה ש-אינה שגורה בפיו אלא יחסית. דהילורנטיס, שהיה הראשון שניסא לממש את חוזהו, הגה אפילו את הרעיון הגאוני שדוברט

אני מרגיש כמו אותו גיבור של קאפקא שעבר ליד דלת, דפק עליה והמשיך לטייל עם ארוסתו. אחר-כך הושלך לכלא משום שדפק דווקא על אותה דלת."

כך הסביר פדריקו פליני את הרגשותו שעה שעבד על הכנת סירטו האחרון, קד-נובה. "לפני חמש שנים" המשיך פליני, "פנה אלי דינו דהילורנטיס, שהפיק בי-שעתו את לה סטראדה ולילות קאבריה, וביקש ממני שאחתום עבורו על חוזה

הנוזירה

ההרפתקה הראשונה של קזנובה: על אי בודד בלב-יים. הנוזירה משתמשת בקזנובה כדי ל-גרות את מאהבה האמיתי, השגריר הצרפתי.

החזיה שנחתר

— אחת הדמויות המיפצציות שפליני עצמו חתך מן הסרט יחד עם עוד מעמדים שונים, עוד לפני שיצא הסרט להפצה. מי שזוכר את סרגינה ואת האשה השמנה שאצלה קונה הילד פליני (בסרט "אמרקורד") את נסיונו המיני הראשון, יודע שממדי-הענק מהווים אצלו אידיה-פיקס.